

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoPno/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520202487
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1520202487.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členov senátu JUDr. Romana Bolebrucha a JUDr. Michaely Královej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: V. H., nar. XX.XX.XXXX a X. H., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, deti rodičov - matka: C. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. 8, XXX XX L., t.č. bytom M.C.R. XX, XXX XX L., zastúpená JUDr. Jarmilou Čižmárovou, advokátkou, so sídlom Mliekarenská 8, 821 09 Bratislava a otec: A. H. H., nar. XX.XXX.XXXX, trvale bytom S. XX, XXX XX L., t.č. bytom R. 1, XXX XX L., adresa na doručovanie: H. 8, XXX XX L., zastúpený SHM PARTNERS s.r.o., so sídlom Svätoplukova 28, 821 08 Bratislava, IČO: 47 235 616, v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní, takto

rozhodol:

Návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní sa **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Návrhom podaným na Okresný súd Bratislava V, dňa 20.05.2020, vylúčeným na samostatné konanie uznesením Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 21.05.2020, č.k. 59P/31/2019-182, vedeným pod sp. zn. 59P/86/2020 a postúpeným Krajskému súdu v Bratislave dňa 26.05.2020, otec žiadal o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd dočasne zverí maloletého V. H., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti otca a matke uloží povinnosť prispievať na výživu maloletého V. výživným vo výške 250 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci, do rúk otca. Návrh odôvodnil nasledovne: Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, č.k. 59P/31/2020-112 zo dňa 26.02.2020 súd zveril maloletého V. H., nar. XX.XX.XXXX a X. H., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, oboch rodičov oprávnil maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého V. v sume 250 eur mesačne a maloletej X. v sume 250 eur mesačne a uložil mu povinnosť uhradiť ročné výživné, vo zvyšku návrh matky zamietol a návrh otca zamietol. Týmto rozsudkom zmenil predchádzajúce rozhodnutie v časti úpravy pomerov manželov k maloletým deťom na čas po rozvoде. Uviedol, že voči danému rozsudku bolo dňa 13.04.2020 podané odvolanie, v petite ktorého sa domáhal zrušenia rozsudku a vrátenia veci na nové konanie a rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu voči výroku o určení výživného na maloleté deti. V dôsledku zmeny subjektívnych skutočností na strane matky v súvislosti so starostlivosťou o maloletého V., ku ktorej došlo v medziobdobí od doručenia odvolania súdu prvej inštancie, pristúpil k doplneniu podaného odvolania, ktorým napadol aj výrok rozsudku o zverení maloletého V. do osobnej starostlivosti matky s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň v rámci doplnenia odvolania navrhol nariadiť neodkladné opatrenie vo vyššie uvedenom znení. Poukázal na to, že vo sfére vzájomnej komunikácie maloletého V. a matky dochádza k dlhodobým konfliktom, ktorých pôvodom je prístup matky k výchove maloletého, ako aj k okolnosti vyplývajúcej z názorovej odlišnosti maloletého s matkiným súčasným partnerom, s ktorým žije v spoločnej domácnosti. K takejto disharmónii vzťahov dochádza už v dlhodobom časovom horizonte a uvedené vyústilo dňa 20.04.2020, kedy matka po vzájomnom názorovom konflikte vyhodila maloletého V. zo svojej domácnosti s konštatovaním, že jeho výchovu nie je

schopná ďalej zabezpečovať. Od tohto momentu nedošlo ku žiadnej zmene a maloletý prestal s matkou komunikovať. V. nemal inú možnosť ako odísť k nemu, v súčasnosti s ním udržiava dobré vzťahy a má záujem na ich ďalšom budovaní a zachovaní. Vek maloletého 14 rokov odôvodňuje základný predpoklad, že je spôsobilý s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť, objektívne vyjadriť svoj samostatný názor k veciam, ktoré sa ho týkajú. Dňa 19.05.2020 požiadal o pomoc ÚPSVaR za účelom dohodnutia si termínu osobného stretnutia s pracovníkom úradu z dôvodu, že maloletý následkom vzniku uvedených okolností, odmieta komunikovať s matkou. Súčasne žiadal o konzultáciu a odbornú pomoc za účelom vzájomnej dohody rodičov maloletého, ktorá je relevantná aj pre odvolacie konanie v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému. Poukázal na ust. § 43 ods. 1 Zákona o rodine a právo dieťaťa vyjadriť slobodne a samostatne svoj názor, pričom žiadal, aby v odvolacom konaní vo veci samej bol maloletý vypočutý za účelom bližšieho objasnenia skutkových okolností vedúcich k vzniku rozporov s jeho matkou a aktuálnym partnerom, ako aj okolností predchádzajúce konfliktu pred jeho odchodom z domácnosti matky. Uviedol, že si uvedomuje potrebu zabezpečenia stabilného výchovného prostredia pre maloletého s prihliadnutím aj na jeho vek a potrebu ďalšieho jeho osobnostného rozvoja a je pripravený poskytnúť mu všetku potrebnú starostlivosť smerujúcu k naplneniu týchto osobných potrieb. So synom má vybudovaný dobrý vzťah, trávi s ním čas a je schopný mu byť dostatočným vzorom, ktorý maloletý v súčasnosti nepochybne potrebuje. Mal za to, že aktuálne maloletému nie je poskytovaná základná starostlivosť, ktorú si vyžaduje, čo v spojení s tým, že bol zverený do výlučnej osobnej starostlivosti matky predstavuje elementárny predpoklad pre zmenu vydaného rozsudku aj v časti týkajúcej sa zverenia maloletého do osobnej starostlivosti matky a určenia výživného otcovi. Vzhľadom k tomu, že snaha oboch rodičov v zabezpečení striedavej starostlivosti zlyhala, žiada o nariadenie neodkladného opatrenia zverením maloletého do jeho starostlivosti, aby mohol kontinuálne zabezpečiť jeho základné potreby a starostlivosť. Vzhľadom na vzniknutý stav, kedy maloletý na základe rozhodnutia matky opustil jej domácnosť a odišiel k nemu, je v záujme maloletého, aby na neho uvedené okolnosti vplývali v čo najnižšej miere a v nevyhnutnej miere boli zabezpečené jeho základné potreby, čo možno dosiahnuť dočasným zverením maloletého do jeho osobnej starostlivosti do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Poukázal na to, že s uvedeným je spojená aj úprava vyživovacej povinnosti k maloletému. Mal za to, že v mimosporovom konaní je plne odôvodnené, aby neodkladné opatrenie mohol nariadiť aj odvolací súd, čo vyplýva z verejného záujmu, napr. ochrany maloletého dieťaťa, ale aj princípu úplnej apelácie, ktorá sa uplatní v mimosporovom konaní. Zdôraznil, že na nariadenie neodkladného opatrenia v uvedenom prípade je oprávnený ako súd prvej inštancie, tak aj odvolací súd.

2. Podaním zo dňa 26.05.2020 otec podal sťažnosť voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava V, č.k. 59P/31/2019 - 182 zo dňa 21.05.2020, ktorým súd vylúčil návrh otca týkajúci sa nariadenia neodkladného opatrenia vo veci maloletého V. H. na samostatné konanie. Uznesením č.k. 59P/31/2019-233, zo dňa 13.07.2020 súd prvej inštancie sťažnosť podanú otcom zamietol, proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

3. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, podaním zo dňa 05.06.2020, doručeným Okresnému súdu Bratislava V, informoval, že rodičia maloletých detí mu oznámili, že maloletý Tomáš býva od 22.03.2020 u otca a zároveň navrhol súdu vyžiadať si správy o povesti otca A.. H. H. z dôvodu, že bolo na neho podaných viacero trestných oznámení v súvislosti s páchanou trestnou činnosťou.

4. V podaní zo dňa 07.07.2020, označenom ako vyjadrenie k vyjadreniu matky k odvolaniu, doplneniu odvolania (voči rozhodnutiu vo veci samej) a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia otec uviedol, že dôvodom konfliktu medzi matkou a maloletým, ktorý vyústil až do odchodu maloletého, nebolo len neplnenie si základných povinností súvisiacich s vzdelávacím programom a povinností spojených so starostlivosťou o domácnosť ako uvádza matka. Rovnako nesúhlasil s tvrdením, že matka mala s maloletým vytvorený dobrý vzťah a bola by rada, ak by sa vrátil do jej domácnosti. Uvedené tvrdenia nemajú oporu v skutočnom stave veci, nakoľko maloletý s matkou nekomunikuje a dlhodobo viedli osobné konflikty aj s matkiným partnerom. Zdôraznil, že matka od odchodu maloletého z jeho domácnosti, syna nekontaktovala s výnimkou strohej komunikácie dňa 26.05.2020 a 01.06.2020. Tvrdenia matky uvedené v odvolaní voči rozsudku týkajúce sa jeho problémov s hazardom a alkoholom považoval za nepodložené a nepreukázané. Uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by boli voči nemu začaté trestné stíhania. Poukázal na to, že maloletý má s ním vytvorený pozitívny vzťah, čo možno preukázať v konaní aj osobným výsluchom. Maloletý sa od okamihu príchodu do jeho domácnosti výrazným spôsobom zlepšil nielen v študijnom prospechu, ale aj v jeho spoločenských vzťahoch. Zdôraznil, že aktívne spolupracuje s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny na plnení

programu súvisiaceho s psychologickým poradenstvom vo vzťahu k maloletému, aby mohol čo najlepším spôsobom pôsobiť na neho a kladne ovplyvňovať jeho zdravý duševný, mravný a sociálny vývoj. Pokiaľ ide o výživné na maloletého, táto otázka bola spojená so zročným výživnom určeným vo výške, ktorá má negatívny vplyv na schopnosť otca uhrádzať mesačne rozsudkom určenú výšku výživného s prihliadnutím na účtovné dokumenty jeho obchodnej spoločnosti a platenie výživného v určenej výške sa pre neho stalo likvidačným. Uviedol, že matka nezdokladovala svoje príjmy, ktoré majú predstavovať mesačne netto 500 eur.

5. Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava V, č.k. 59P/31/2019, je zrejmé, že súd rozsudkom, č.k. 59P/31/2019-112, zo dňa 26.02.2020, zveril maloleté deti V. H. a X. H. do osobnej starostlivosti matky, oboch rodičov oprávnil maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu V. výživným vo výške 250 eur a na výživu maloletej X. sumou 250 eur mesačne. Zároveň zaviazal otca uhradiť zročné výživné na maloleté deti a vo zvyšku návrh matky zamietol a rovnako zamietol návrh otca. Týmto rozhodnutím zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 24.04.2018, sp. zn. 25P/338/2017 v časti úpravy pomerov manželov k maloletým deťom na čas po rozvoде a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Proti výroku rozsudku o výživnom podal odvolanie otec. V podaní označenom ako doplnenie odvolania rozšíril svoje odvolanie aj voči výroku o zverení maloletého V. do starostlivosti matky. Vec doposiaľ nie je právoplatne ukončená.

6. Podľa § 324 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

7. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 361 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP), súd nariadi neodkladné opatrenie aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem.

9. Podľa § 362 CMP o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol podaný v priebehu odvolacieho konania je príslušný rozhodnúť odvolací súd. Odvolací súd môže neodkladné opatrenie nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré je možné začať bez návrhu.

10. Podľa § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

11. Z dikcie Civilného sporového poriadku § 325 a nasledujúce je zrejmé, že o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhoduje súd prvej inštancie, s poukazom na § 2 ods. 1 CMP predstavuje § 362 CMP výnimku z tejto všeobecnej konštrukcie kreovanej v sporovom konaní. Z hľadiska účelu, ktorý plní neodkladné opatrenie v režime Civilného mimosporového poriadku sa vyžaduje za istých okolností potreba rýchlej a okamžitej ochrany, keď aj odvolací súd môže sám rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, alebo takéto neodkladné opatrenie sám nariadiť, ak dospeje k záveru, že sú splnené podmienky pre jeho nariadenie v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu. Využitie predmetného ustanovenia odvolacím súdom by z hľadiska aplikácie malo prichádzať do úvahy len ako ultima ratio, t.j. ako posledné možné riešenie. Rovnako prísne by mal súd hodnotiť aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, pokiaľ je podaný v štádiu odvolacieho konania.

12. Pre nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní je taktiež potrebné skúmať podmienky jeho nariadenia v súlade s vyššie citovaným zmyslom nariadenia neodkladného opatrenia v odvolacom konaní. Z obsahu podaného návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že maloletý po konflikte s matkou nekomunikuje a aktuálne sa nachádza v domácnosti otca. Uvedená skutočnosť nie je dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní podľa § 325 ods. 1 CSP v otcom navrhovanom znení, nakoľko v danom prípade odvolací súd nezistil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov alebo ohrozenie záujmu maloletého dieťaťa, keďže podľa vyjadrenia samotného otca je starostlivosť o maloletého a jeho potreby zabezpečená. Podľa názoru odvolacieho súdu zákonodarca nemal na mysli nariadením neodkladného opatrenia počas odvolacieho konania preklenúť obdobie, pokiaľ bude o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie rozhodnuté. V prípade, ak otec poukazuje na ustanovenie § 367 ods. 1 CMP, odvolací súd udáva, že potreba nariadenia neodkladného opatrenia odovzdaním maloletého otcovi nie je daná, keďže maloletý sa aktuálne fyzicky v jeho starostlivosti nachádza.

13. Odvolací súd nezistil nevyhnutnú potrebu úpravy pomerov maloletého a ohrozenie záujmu dieťaťa, pokiaľ ide o rozhodnutie o zmene úpravy pomerov rodičov k maloletému dieťaťu, ktorá by bola dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní v otcom navrhovanom rozsahu, t.j. uložením povinnosti matke prispievať na výživu maloletého. Zmena napadnutého rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky a otcovi určil výživné na maloletého, nie je dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia ani za situácie, ktorú popisuje otec, kedy sa maloletý aktuálne nachádza v jeho osobnej starostlivosti a odmieta kontakt s matkou. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyplýva, že by na strane maloletého boli ohrozené pomery a nebola by zabezpečená jeho výživa a odôvodnené potreby. Skutočnosť, že v súvislosti s aktuálnym pobytom maloletého u otca vznikla neštandardná situácia, kedy má otec povinnosť v zmysle vykonateľného rozsudku platiť výživné na maloletého, je nesporná, avšak odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v konaní vo veci samej bolo podané odvolanie otcom voči výroku rozsudku o výživnom a doplneným podaním napadol otec odvolaním i výrok rozsudku o zverení maloletého V. do starostlivosti matky. Odvolací súd dospel k záveru, že za daných okolností nemožno nariadením neodkladného opatrenia v odvolacom konaní vykonať zásah do rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej bez preskúmania napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolania otca.

14. Odvolací súd udáva, že námietky otca môžu byť prejednané v odvolacom konaní vo veci samej.

15. Odvolací súd zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože neboli splnené podmienky pre jeho nariadenie, ktorým cieľom je ochrana ohrozeného záujmu dieťaťa, so zámerom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej.

16. Prihliadajúc na sťažnosť podanú otcom voči uzneseniu V, č.k. 59P/31/2019-182, zo dňa 21.05.2020, ktorým súd prvej inštancie vylúčil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na samostatné konanie, odvolací súd vrátil vec súdu prvej inštancie na rozhodnutie o podanej sťažnosti a následne po vrátení spisu rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní. Odvolací súd konštatuje, že odvolacie konanie začína podaním odvolania voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie a v prípade, ak nastane skutočnosť, že účastník podá po rozhodnutí súdu prvej inštancie, t.j. v priebehu odvolacieho konania, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, o tomto návrhu je príslušný rozhodnúť odvolací súd. V danej prejednávanej veci zo spisu Okresného súdu Bratislava V, č.k. 59P/31/2019 vyplýva, že súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol dňa 26.02.2020, voči ktorému rozhodnutiu podal odvolanie otec dňa 14.04.2020 a dané odvolanie doplnil dňa 20.05.2020. Odvolací súd na základe uvedených skutočností vyhodnotil návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia ako návrh podaný v odvolacom konaní.

17. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).